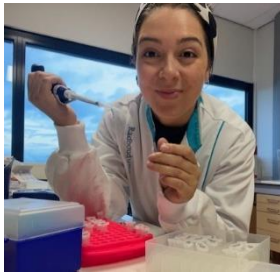

Een dag als onderzoeker

08:05 – Ik kom aan op mijn werk. Buiten is het nog donker, even wennen, die herfst. Mijn collega Dirk is er al. Hij begint altijd vroeg om de files te vermijden.

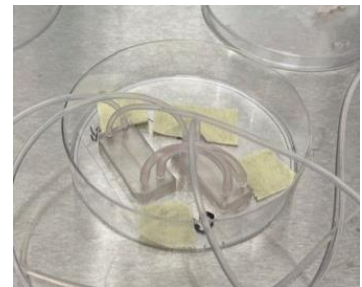
Ik verzamel meteen de spullen die ik nodig heb, want ik ga elke dag naar het dieren-lab om medicijnen te leveren. Dit doe ik voor een studie waarin we onderzoeken of we een behandeling kunnen vinden voor patiënten met FSGS (nierfilter ziekte). Het bijzondere is dat het medicijnen dat we testen al bestaat voor een andere ziekte. We hebben indicatie dat het ook kan helpen bij FSGS patiënten. Omdat we dat nog niet bij mensen mogen testen, doen we eerst dieronderzoek.

Ik maak het medicijn klaar door precies te pipetteren wat ik eerder heb uitgerekend.

08:30 – In het dieren-lab groet ik mijn collega's die daar werken. Zij zorgen dagelijks voor de dieren, en dat doen ze met ontzettend veel zorg. De regels voor dieren experimenten in Nederland zijn heel streng, en terecht. Daardoor krijgen de dieren de best mogelijke verzorging. Ze worden elke dag gecontroleerd, en zelfs vertroeteld.

09:30 – Nadat de dieren hun medicijnen hebben gekregen, ga ik terug naar het lab. Ik werk ook met een chip-model om het nierfilter na te bootsen. Vandaag staat een nieuw chip-experiment op de planning. Dat betekent dat we cellen gaan uitzaaien. Mijn collega Gianluca helpt mee, samen draaien we dit deel van het project.

De planning is strak, want er lopen altijd meerdere experimenten tegelijk: eentje begint, eentje is in volle gang en eentje loopt juist af. Het experiment dat vandaag afloopt, kleuren we voor een eiwit. Ik heb de chip gekoppeld aan een pomp die vloeistof (het medium) door het 'bloedvat' van de chip laat stromen. Zo bootsen we de bloedstroom in het lichaam na. Ik ga ik de chips kleuren op een eiwit dat alleen tot uiting komt als de cellen zich goed voelen. Ik ben heel benieuwd!

14:00 – Tijd om naar de microscoop te gaan. Op het microscopen-lab staat een bijzondere microscoop, een apparaat dat meer kost dan een groot huis! En yes! Ik zie het eiwit in de cellen!

17:00 – Ik ben klaar op de microscoop. Morgen werk ik mijn labjournaal bij, want daar was geen tijd voor. In dat journaal noteer ik precies wat ik heb gedaan, zodat ik alles later goed kan terugvinden.

17:30 – Ik zeg mijn overgebleven collega's gedag. Het klinkt misschien alsof ik vooral met pipetten en microscopen bezig ben. Maar stapje voor stapje werken we met z'n allen naar betere zorg voor nierpatiënten. Natuurlijk hoop ik dat wat wij hier ontdekken ooit écht verschil maakt voor nierpatiënten. Maar het idee dat jij dit nu leest en misschien denkt: *er is iemand die keihard voor mij aan het werk is*, dát maakt het allemaal de moeite waard.

Tot de volgende keer!

Liefs, **Dilemin**